

РЕШЕНИЕ

№ 6305

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2892** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Р. А. В. срещу Решение № 2153-21-124 от 08.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ с вх. № 1012-21-229/03.02.2022 г. срещу разпореждане № 21221401510/01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на обжалваното решение. Поддържа се, че са допуснати пропуски и нарушения на материалния закон при преизчисляване и определяне на размера на отпуснатата ѝ пенсия. Твърди се, че определените проценти от 3,8 на сто и 5,7 на сто могат да бъдат прилагани при преизчисляването на пенсиите от 25.12.2021 г. Поддържа се, че при преизчислението на пенсията административният орган е следвало да включи увеличението с 2,364% от 01.07.2017 г., с 3,819% от 01.07.2018 г. и с 5,7 % от 01.07.2019 г. Иска се отмяна на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител юрк. В., в съдебно заседание и в депозирано писмено становище оспорва жалбата, като излага подробни аргументи обуславящи неоснователност на подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е заявила становище по основателността на

жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На жалбоподателката Р. В. с разпореждане № 6501979/21.10.1998 г. е била отпусната лична пенсия за изслужено време и старост по чл. 2, ал. 1 от ЗП /отм./, считано от 01.09.1998 г.

Размерът на отпуснатата пенсия е бил определен с оглед зачетен осигурителен стаж 06 години 04 месеца и 00 дни от първа категория, 07 години, 06 месеца и 24 дни от втора категория и 18 години и 09 дни от трета категория, превърнат към втора категория – 30 години, 05 месеца и 05 дни. Пенсията е била отпусната при условията на по благоприятната категория, за която лицето има изискуемият се осигурителен стаж при индивидуален коефициент 1,302, изчислен от осигурителния доход за периода 01.01.1983 г. до 31.12.1985 г. и 01.01.1997 г. до 31.08.1998 г.

С последващо разпореждане пенсията е преизчислена считано от 01.09.1998 г. с доход за друг тригодишен базисен период – 25.01.1991 г. – 24.12.1994 г. и индивидуален коефициент 1,598.

От 01.01.2000 личната пенсия на жалбоподателката е била преизчислена на основание §7 ПЗР на КСО и приравнена на лична пенсия за ОСВ по реда чл. 68 КСО. съгласно §3 от ПЗР на Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж. Считано от 01.07.2001 г. пенсията отново е преизчислена на основание §7, ал. 3 и ал. 4 от ПЗР на КСО и е определена при ИК 1,680.

След отпускането ѝ, личната пенсия на жалбоподателката е била осъвременявана, преизчисляван и индексирани съобразно действащата през годините нормативна уредба, както и преизчислявана на основание чл. 21, ал. 1 и ал. 2 НПОС, въз основа на придобит след пенсионирането ѝ осигурителен стаж и доход.

С Разпореждане № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на длъжностно лице по ПО, личната пенсия на жалбоподателката е преизчислена на основание чл. 102, ал. 1, т. 1, ал. 2 и ал. 5 КСО, вр. §7г от ПЗР на КСО. При последното преизчисление от 01.04.2021 г., въз основа на придобит осигурителен стаж след пенсионирането пенсията е определена при зачетен осигурителен стаж 06 години, 04 месеца 00 дни от първа категория труд; 7 години, 06 месец и 24 дни от втора категория труд и 32 години, 08 месеца и 11 дни от трета категория. На основание чл. 104 от КСО общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд - 52 години, 08 месеца 16 дни, доход за изчисляване размера на пенсията 668,93 лв., получен като средномесечният осигурителен доход за страната (СМОД) за 2007 г. - 398,17 лв., от който пенсията от 01.10.2008 г. на основание §7а от ПЗР от КСО, е умножена по ИК - 1,680,

С Разпореждане № 21214818515/01.07.2021 г. пенсията е осъвременена на основание чл. 100 от КСО от 01.07.2021 г. в размер на 626,77 лв.

С Разпореждане № 21221401510/01.01.2022 г., оспорено в настоящото производство, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. А. В. е преизчислена на основание §7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО считано от 25.12.2021 г. в размер 675,96 лв.

Разпореждането е било обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.-град, който с процесното решение е оставил жалбата без уважение като неоснователна.

Решението е връчено на жалбоподателката на 14.03.2022 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне – л. 64.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на Р. В., срещу Решение № 2153-21-124 от 08.03.2022 на Директора на ТП на НОИ С.-град за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед представената Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /служебно известна на съда/, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

Фактите са безспорни между страните, спорът е правен и касае правилното приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 70, ал. 1 КСО размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент:

1. 1,35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане;
2. 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1.

По силата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. В ал. 3 е регламентирано, че преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето. Посоченото преизчисляване на отпуснатите до 24 декември 2021 г. пенсии е прието във връзка с изменението на чл. 70, ал. 1 от КСО, в сила от 25.12.2021 г., с което се увеличава тежестта на осигурителния стаж при определянето размера на отпуснатите от тази дата пенсии - този процент е, както следва: 1,35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане; 1,2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1.

С чл. 100 от КСО законодателят е регламентирал ежегодно осъвременяване от 1 юли

на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, с определен с решение на надзорния съвет на НОИ процент.

По силата на § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИДКСО /обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 99 от 2017 г./ и на § 76, ал. 1 от ПЗР на КСО (ДВ, бр. 102 от 2018 г., в сила от 01.01.19 г./, през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, като нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж. Процентът на осигурителния стаж нараства от 1,1 на 1,126 през 2017 г., съответно на 1,169 през 2018 г. и на 1,2 през 2019 г., като след преизчисляването на пенсията със съответния по-висок процент за осигурителния стаж размерът ѝ се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията до преизчисляването ѝ.

С чл. 11 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2017 г. е определен процент по чл. 70, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване - 1,126 на сто. По същата технология е извършено и преизчислението по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО с разпореждането, потвърдено с оспорваното в настоящото производство решение като обаче е приложен още по-висок процент за всяка година осигурителен стаж - 1,35 % за стажа от трета категория. С оглед на посоченото не е възможно прилагане на преизчислението по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. към вече преизчисления по § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО размер на пенсията.

Следва да се отбележи, че от 1 юли на 2018 г. и 2019 г. окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед по-високия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението /определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година/ със съответен коефициент - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., като умножаването с посочените проценти не е осъвременяване по чл. 100 от КСО за 2018 г. и 2019 г., а е само начин да се гарантира увеличението на пенсиите през 2018 г. и през 2019 г. при преизчисляването им с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1,169, съответно 1,2 на сто за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж.

Предвид изложеното може да бъде обоснован извода, че през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите се преизчисляват с по-висок коефициент само за зачетения вече осигурителен стаж, като тази философия на закона — за по-висока тежест на осигурителния стаж, изключва претендираното увеличение с процент, касаещ целия им размер, който се определя не само от осигурителния стаж, но и от осигурителния доход.

Преизчислението от 25.12.2021 г. по реда на § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО е отново с оглед на осигурителния стаж — с тежест 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане, което е по-високо от процентите, въз основа на които е извършено преизчислението през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. В тази връзка - пенсията не може да бъде преизчислена за периода от 2017 г. до 2019 г. вкл., тъй като през него процентът за годините и месеците осигурителен стаж е по-нисък.

Претендираните проценти - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., са неприложими при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г. и предвид следното:

Те са предвидени за гарантирано увеличение на пенсиите през 2018 г. и 2019 г. при по-високата тежест на осигурителния стаж. Именно с оглед на тази гаранция

законодателят ясно е регламентирал, че с тези проценти се умножава точно определен размер на пенсията - този към 30 юни на съответната година, определен с по-ниския процент на осигурителния стаж - 1,169 % за 2018 г. и 1,2 % за 2019 г., като целта е полученият по този начин размер да се сравни с размера, изчислен с новия процент на осигурителния стаж.

Увеличението с 3,8 % касае само преизчислението от 01.07.2018 г. на пенсии с тежест на осигурителния стаж 1,126, а с 5,7 % - само това от 01.07.2019 г. на пенсии с тежест на осигурителния стаж 1,169, поради което тези коефициенти не могат да бъдат прилагани по аналогия при преизчислението на пенсиите от 25.12.2021 г., което е с по-висока тежест на осигурителния стаж - 1,35.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден в съответствие с материалните разпоредби, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Р. А. В. срещу Решение № 2153-21-124 от 08.03.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата ѝ с вх. № 1012-21-229/03.02.2022 г. срещу разпореждане № 21221401510/01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА Р. А. В. да заплати по сметка на Националния осигурителен институт сума в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: